

Το ημερολόγιο μου.....

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Σήμερα, ήταν η χειρότερη μέρα της ζωής μου...

Ο Οδυσσέας πρέπει να φύγει!

Καθώς ξύπνησα το πρωί και βγήκα έξω από τη σπηλιά μου, συνάντησα τον Ερμή. Εκείνος μου είπε πως είναι εντολή των θεών να αφήσω τον Οδυσσέα να γυρίσει στην πατρίδα του και να τον βοηθήσω να φτιάξει μια σχεδία για το ταξίδι του νόστου. Η καρδιά μου ράγισε... Είμαι τόσο ερωτευμένη μαζί του που δεν μπορώ να ζήσω μακριά του! Αλλά ξέρω γιατί το έκαναν αυτό οι θεοί. Δεν αντέχουν να βλέπουν θεές να ερωτεύονται θνητούς και τώρα ο φθόνος τους πέφτει σε εμένα. Εγώ, όμως, τον Οδυσσέα τον αγάπησα πραγματικά και τα χρόνια που περάσαμε μαζί θα μου μείνουν αξέχαστα! Δεν ξέρω τι θα κάνω μακριά του! Εγώ του προσέφερα τα πάντα, ακόμη και αθανασία, αλλά έβλεπα αυτό το παράπονο στα καστανά του μάτια: τον αστείρευτο πόθο του να γυρίσει πίσω στη γυναίκα του και στο παλάτι του στην Ιθάκη. Δεν άντεχα να τον βλέπω κάθε απόγευμα στο ακρογιάλι με μάτια βουρκωμένα να κοιτάζει τον ορίζοντα ελπίζοντας σε κάποιο θαύμα που θα τον έπαιρνε από το νησί μου και θα τον πήγαινε στην πολυπόθητη Ιθάκη. Γι' αυτόν τον λόγο και μόνο, έπειτα από πολλή προσπάθεια και κλάματα κατάφερα να του ανακοινώσω ότι θα έφευγε, θα γινόταν αυτό που επιθυμούσε, θα γύριζε στην Πηνελόπη και στον Τηλέμαχο. Κίνησα, λοιπόν, να τον βρω.... Τον αντίκρισα ξανά, εκεί, καθισμένο στο ακρογιάλι, να οδύρεται, να κλαίει.... Με βαριά καρδιά, τον πλησίασα και του είπα: «Δεν έχεις λόγο πια να οδύρεσαι, να χαραμίζεις τη ζωή σου με το κλάμα. Το πήρα απόφαση! Θα σε κατευοδώσω!». Δεν ξέρω αν αυτό που έκανα ήταν σωστό ή λάθος. Μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν γνώριζα αν θα με οδηγούσε σε κάτι καλό ή κακό. Το μόνο που ήξερα ήταν πως, ακόμα και την τελευταία ευκαιρία, δεν θα την άφηνα να πάει χαμένη. Έπρεπε με κάποιον τρόπο να τον κάνω να με συμπαθήσει. Αποφάσισα λοιπόν να του κρύψω την αλήθεια, ότι, δηλαδή, είναι απόφαση των θεών να γυρίσει στην πατρίδα του και του το παρουσίασα ως δική μου απόφαση. Σκέφτηκα ότι ίσως άλλαζε γνώμη... ίσως καταλάβαινε πόσα θα χάσει αν φύγει από κοντά μου..... ίσως, για μια στιγμή φάνηκα ζηλιάρα και

εγνώστρια, διπρόσωπη και πανούργα, αλλά δεν είμαι έτσι! Ό,τι έκανα, το έκανα από τον έρωτά μου γι' αυτόν και πιστεύω πως οι θεοί θα με συγχωρήσουν. Προσπάθησα να μπω στη θέση του, να καταλάβω τα συναισθήματά του αλλά μπερδεύτηκα ακόμα περισσότερο. Προσπάθησα να συγκρίνω τον εαυτό μου με την Πηνελόπη, αυτά που του προσέφερα εγώ με αυτά που θα του προσφέρει εκείνη, αλλά για ακόμα μια φορά ο έρωτας με τύφλωσε και με έκανε να πιστέψω ότι είμαι πολύ ανώτερη της. Ξέχασα εντελώς ότι έχουν έναν γιο, ο οποίος τόσα χρόνια μεγαλώνει χωρίς πατέρα και μίλησα αρκετά εγωιστικά στον Οδυσσέα. Σε αντίθεση με εμένα, εκείνος ενθουσιάστηκε με αυτή την είδηση αλλά παρ' όλα αυτά, μέσα από τα λόγια του μου φάνηκε καχύποπτος, καθώς θεώρησε πως θέλω να τον παραπλανήσω και το να ανοιχτεί στο πέλαγος με μια σχεδία είναι παράτολμο και επικίνδυνο. Θεώρησε πως έχω άλλα πράγματα στον νου μου και όχι τον γυρισμό του, γεγονός που με στεναχώρησε και μου ράγισε την καρδιά. Κανείς δεν μπορεί να καταλάβει πώς νιώθω τώρα, που ακόμη και ο άνθρωπος που αγαπάω και φροντίζω επτά ολόκληρα χρόνια, με αμφισβητεί.... Το απόγευμα, του παρέθεσα τραπέζι και τον προειδοποίησα για όλες αυτές τις συμφορές που τον περιμένουν στο ταξίδι.

Ελπίζω τα πράγματα να φτιάξουν....ελπίζω να αλλάξει γνώμη...

Καλυψώ

Αγαπητό ημερολόγιο,

Έφτασε η πιο μισητή ημέρα.. Ο Οδυσσέας έφυγε...

Τίποτα δεν θα είναι πια το ίδιο.... Η ζωή δεν έχει κανένα νόημα πια....

Το πρωί μόλις ξύπνησα και βγήκα από την σπηλιά τον είδα και τα μάτια μου βούρκωσαν από χαρά αλλά και στεναχώρια. Καθόταν μπροστά στη θάλασσα και κατασκεύαζε τη σχεδία. Ο αέρας φυσούσε τα καστανά μαλλιά του και το κύμα έβρεχε τα πόδια του. Κάθισα και τον παρακολούθησα.... Η χαρά και ο ενθουσιασμός στο πρόσωπο του ήταν απεριγράπτα... Σε μια στιγμή, ένιωσα καλύτερα. Κατάλαβα πόσο πολύ μου άρεσε να τον βλέπω ευτυχισμένο, παρ' όλο που η δική του ευτυχία δεν συμβάδιζε με τη δική μου. Μόλις τελείωσε την κατασκευή, τον πλησίασα και του έδωσα ρούχα να ντυθεί και προμήθειες ώστε

να μην του λείψουν τα απαραίτητα όσο θα είναι στο πέλαγος. Του ευχήθηκα καλό ταξίδι και του έστειλα μαζί του ούριο άνεμο για να φτάσει γρήγορα στον προορισμό του.

Ξέρω ότι δεν θα τον ξαναδώ...

Ας είναι ευτυχισμένος.....

Καλυψώ